

MEMÒRIA GENERAL SOBRE EL PROJECTE D'ORDRE PER LA QUAL ES FIXEN ELS PREUS PÚBLICS DE LES PERÍCIES EFECTUADES A SOL·LICITUD DE PARTICULARS PER L'INSTITUT DE MEDICINAL LEGAL I CIÈNCIES FORENSES DE CATALUNYA, EN LES RECLAMACIONS EXTRAJUDICIALS PER FETS RELATIUS A LA CIRCULACIÓ DE VEHICLES DE MOTOR

De conformitat amb el que disposa l'article 64.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya s'elabora la següent memòria general en relació amb el projecte d'ordre per la qual es fixen els preus públics de les perícies efectuades a sol·licitud de particulars per l'Institut de Medicinal Legal i Ciències Forenses de Catalunya, en les reclamacions extrajudicials per fets relatius a la circulació de vehicles de motor

a) Justificació de la necessitat de la disposició i adequació als fins que es persegueixen

L'article 479.5.d) de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, després de la modificació feta per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, permet que els metges forenses que presten els seus serveis en els instituts de medicina legal i ciències forenses puguin dur a terme, a més de la seva missió principal d'auxiliar l'Administració de justícia, la d'emetre informes i dictàmens a sol·licitud dels particulars en els casos que es determinin reglamentàriament. Amb això es va pretendre que aquests professionals poguessin intervenir, també, en la resolució extrajudicial de conflictes, mitjançant fórmules que propiciessin solucions ràpides, segures i efectives, especialment quan una de les parts hagués estat víctima d'un succés danyós del qual sorgís el seu dret a ser indemnitzada.

Aquesta possibilitat la recull la Llei 35/2015, de 22 de setembre, de reforma del sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, recentment aprovada, on es dona regulació a una nova via extrajudicial de resolució de conflictes entre els perjudicats i les entitats asseguradores que ja preveia l'article 7 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

Aquesta reforma preveu la possibilitat que les parts, perjudicats i asseguradores, es puguin beneficiar de la qualitat, l'experiència i la imparcialitat pericial que aporten els metges forenses, com a especialistes reconeguts en el nostre sistema judicial, considerant la seva possible participació a través dels instituts de medicina legal i ciències forenses quan, bé de mutu acord, bé per sol·licitud del perjudicat, es consideri oportuna la seva intervenció.

El Reial decret 1148/2015, de 18 de desembre, d'aplicació a tot l'àmbit nacional, regula la realització de perícies a sol·licitud de particulars pels instituts de medicina legal i ciències forenses, en les reclamacions extrajudicials per fets relatius a la circulació de vehicles de motor. En concret, regula un procediment, tot establint les bases d'actuació que garanteixin no només la qualitat de la perícia, sinó també un procediment que determini l'institut

competent per a l'emissió del dictamen quan se li sol·liciti, així com les regles que s'hagin de seguir per assegurar la màxima objectivitat i qualitat en els resultats del peritatge. A més, per a una garantia de qualitat i d'igualtat de tracte més gran en qualsevol part del territori de l'Estat, estableix una normativa comuna que regula la petició pericial i el procediment per a la realització de les proves i els informes de manera que s'apliquin unes normes mínimes a tots els instituts de medicina legal i ciències forenses, independentment de la seva comunitat autònoma.

El Reial decret, com dèiem, és aplicable a tot l'àmbit nacional sense perjudici de les competències pròpies de les comunitats autònomes que hagin rebut els traspassos de funcions i serveis en relació amb els mitjans materials de l'Administració de justícia i en matèria de preu públic.

Escau ara regular, en l'àmbit territorial de Catalunya, el preu públic que es fixi com a contraprestació de la perícia.

A l'hora de definir l'import del preu públic, s'ha de considerar la conveniència d'equilibrar la cobertura dels costos originats per la prestació dels serveis amb l'evident utilitat pública, en termes de garantia, que suposa la possibilitat de recórrer a la realització de perícies per part de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya (en endavant, IMLCFC), en els conflictes sorgits en accidents de trànsit.

Quant a la determinació dels costos que implica aquesta activitat per l'IMLCFC, cal assenyalar que aquest servei serà desenvolupat per centres ja creats i en funcionament i amb personal qualificat. Com a conseqüència de les reformes legals recentment introduïdes que despenalitzen certs tipus delictius, aquests centres han deixat de realitzar un tipus de perícies per als òrgans judicials, motiu pel qual les antigues perícies poden ser substituïdes en part per les que sorgeixen d'aquesta nova via de resolució extrajudicial de conflictes, sense que això impliqui més dotació dels centres ni increment de costos de cap tipus. En aquest sentit es pretén aprofitar els recursos ja existents.

Des del punt econòmic de la contraprestació, convé deixar dit que no és precís equiparar aquests serveis deixats per l'IMLCFC amb les perícies que pugui realitzar un pèrit particular, ja que tal equivalència no hi ha pels següents motius:

- En primer lloc, l'activitat pericial efectuada des de l'IMLCFC serà sol·licitada per a reclamacions extrajudicials, per la qual cosa es limitaran a l'emissió de l'informe sense que es produeixi assistència a judici. Tampoc no s'inclouran les proves complementàries a realitzar en centres mèdics i hospitalaris, que quedarien al marge d'aquest peritatge.
- En segon lloc, l'informe metge forense no es realitzarà des del moment de l'accident, sinó transcorregut un temps durant el qual seran els pèrits de les entitats asseguradores les que facin els primers reconeixements i informes que permetran a les entitats asseguradores realitzar l'oferta motivada.

Com a conseqüència, l'informe metge forense no inclourà aquestes primeres intervencions limitant-se, en molts casos, a corroborar l'informe inicial o, en el seu cas, discrepar del mateix, raonant-ho, establint en tal cas noves conclusions.

- En tercer, no és comparable el servei que presta un professional a títol personal amb les economies d'escala que es produeixen en tractar-se de la prestació d'un servei des del sector públic la finalitat principal del qual és propiciar un acord extrajudicial verificant en benefici de la víctima l'encert en la valoració o determinació de les lesions en què es basa la prèvia proposta de la Companyia d'Assegurances.
- Aquí, la funció pericial com a servei públic té un caràcter massiu, ja que s'estableix per atendre un nombre elevat de persones, per la qual cosa podria aproximar-se més a les perícies realitzades pels serveis de les entitats asseguradores, que també tenen aquesta mateixa característica, sent les retribucions que se satisfan en aquests casos als pèrits, inferiors.
- Finalment, tingui's present que l'article 25.2 de l'esmentada Llei 8/1989, de 13 d'abril, permet establir preus inferiors als previstos quan existeixin raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, el que és d'aplicació en aquest cas tenint en compte que es vol oferir un servei assequible, a més que respecte a les dotacions de l'IMLCFC no es preveu increment de despesa.

A més, aquestes tarifes seran a càrrec de les entitats asseguradores en benefici dels particulars a qui no se'ls exigeix contraprestació, que en certa manera justifica el fixar unes tarifes equilibrades que no suposi un elevat increment de despesa per a aquelles, que poguessin desincentivar el recorre a aquesta via.

Per tant, la determinació de l'import del preu s'ha de traçar prenent com a referència els preus que es vénen cobrant per serveis públics de similars característiques.

Per tot això i com a conclusió, la disposició projectada té per objecte establir els corresponents preus públics, que es graduen en funció de la gravetat que inicialment hagin pogut tenir les lesions, la qual cosa es determina en funció de la necessitat i durada d'una possible hospitalització.

b) Marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició

Sense que calguin més consideracions, per tal com resulta de l'exposat a l'apartat a) d'aquesta memòria, la present iniciativa porta causa de la darrera modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, feta per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, d'acord amb la qual els metges forenses que presten els seus serveis en els instituts de medicina legal i ciències forenses poden dur a terme, a més de la seva missió principal d'auxili a l'Administració de justícia, la d'emetre informes i dictàmens a sol·licitud dels particulars en els casos que es determinin reglamentàriament; amb el benentès que correspon a les comunitats autònomes que han rebut els traspassos en matèria de justícia, com és el cas de Catalunya, determinar i regular el preu públic que es fixi com a contraprestació de la perícia en els seus respectius àmbits territorials.

c) Relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants

L'aprovació d'aquesta ordre no modifica ni deroga cap normativa anterior. No hi ha, per tant, afectacions de cap mena.

d) Competència de la Generalitat sobre la matèria.

L'article 104 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 reconeix la competència de la Generalitat sobre els mitjans materials de l'Administració de justícia.

Per la seva banda, l'article 105 estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial, determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i serveis de suport als òrgans jurisdiccionals, la qual cosa inclou els instituts i serveis de medicina forense i toxicologia.

Igualment, l'article 109 estableix que la Generalitat de Catalunya exerceix, a més de les competències atribuïdes per l'Estatut, totes les funcions i facultats que la Llei orgànica del poder judicial reconeix al Govern de l'Estat en relació amb l'Administració de justícia a Catalunya.

La competència de la Generalitat, i més concretament, la del Departament de Justícia per dictar la disposició projectada es fonamenta, al seu torn, en els traspassos de funcions i serveis de l'Estat a la Generalitat en matèria de provisió dels mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia a Catalunya que es van dur a terme en virtut dels reials decrets 966/1990, de 20 de juliol, i 409/1996, d'1 de març, els quals incloïen els instituts de medicina legal al servei de l'Administració de justícia, essent que les dites funcions i serveis es van assignar al Departament de Justícia mitjançant el Decret 129/1996, de 16 d'abril. Tanmateix actualment aquesta atribució de competència al Departament de Justícia deriva de l'article 3.10.1 del Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que estableix que correspon al Departament de Justícia les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització.

Així mateix, la competència de la Generalitat sobre aquests mitjans materials i econòmics s'empara en l'article 37.1 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial que estableix que correspon a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva funció amb independència i eficàcia.

Per la seva banda, la competència de la Generalitat per determinar i regular el preu públic que, en aquest cas, es fixa com a contraprestació de la perícia, resulta del capítol III del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que regula l'establiment de preus públics com les

contraprestacions pecuniàries que se satisfacin per les prestacions de serveis i la realització d'activitats efectuades en règim de dret públic, que no són de sol·licitud o de recepció obligatòries pels administrats i que alhora són prestats o realitzades pel sector privat (article 1.3-1)

En aquest sentit, l'article 1.3-2 del mateix text legal preveu que la creació, la modificació i la derogació dels preus públics, llevat dels referits a l'ensenyament universitari, que s'han de fer per decret, s'han d'efectuar mitjançant una ordre del conseller o consellera competent per raó de la matèria i d'acord amb el procediment establert per la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb el benentès que a l'expedient d'elaboració del decret o de l'ordre s'han d'incorporar necessàriament els informes previs favorables següents:

a) El de la Intervenció Delegada.

b) El de l'Assessoria Jurídica del Departament d'Economia i Finances, la qual s'ha de pronunciar de manera expressa sobre la naturalesa de preu públic de l'exacció que es crea. Aquest informe no cal en el cas que es tracti exclusivament de la modificació de l'import el preu o de la derogació d'aquest.

e) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

Amb l'establiment d'aquest preu públic es pretén equilibrar la cobertura dels costos originats per la prestació dels serveis amb l'evident utilitat pública en termes de garantia que suposa la possibilitat de recórrer a la realització de perícies per part de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, en els conflictes sorgits en accidents de trànsit.

Amb tot, atès el seu contingut substantiu i que té per objecte únicament determinar el preu públic que es fixi com a contraprestació de la perícia, no es considera necessari habilitar aquest tràmit especial d'al·legacions

f) Procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública

Pel mateix motiu que l'adduït en l'apartat anterior, no és considera procedent l'obertura del tràmit d'audiència.

La secretària de Relacions
amb l'Administració de Justícia

CPISR-1 Patricia
Goma Pons

Signat digitalment per
CPISR-1 Patricia Goma Pons
Data: 2016.04.01 11:52:09
+02'00'

Patricia Gomà i Pons
Barcelona, 31 de març de 2016

Ref. SRAJ_SJ_seb_2N16